

MATIJA MATIČIĆ

POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA UZ POSTAJE U KATEDRALI SV. VIDA U RIJECI

Glas Koncila

MATIJA MATIČIĆ

POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA
UZ POSTAJE U KATEDRALI SV. VIDA U RIJECI

Križni put posvećujem svim dušama
članova katedralnih Bratovština
od Čudotvornog Raspela i Gospe Žalosne

Glas Koncila

ZAGREB, 2019.

ČUDOTVORNO RASPELO

Na glavnom oltaru riječke katedrale nalazi se stari drveni križ s likom raspetoga Krista. Uz njega se vezuje pobožna tradicija koja govori kako su se daleke 1296. ispred stare crkve svetoga Vida kockali riječki građani. Izgubivši u igri stanoviti Petar Lončarić u ljutnji je opsovao Krista te je bacio kamen na Raspetoga. Na zaprepaštenje prisutnih iz Kristova je boka potekla krv. To je čudo postalo temelj velike pobožnosti grada Rijeke i okolice prema starom drvenom raspelu iz crkve svetoga Vida. Uz križ je izložen i kamen s natpisom: HOC LAPIDIS ICTU PERCUSSUS FUT CRUCIFIXUS (Ovim je kamenom bio udaren Raspeti).

U 17. stoljeću dolaze isusovci te se gradi nova crkva svetoga Vida – od 1925. riječka katedrala. Između 1712. i 1717. podignut je novi mramorni oltar na koji je postavljen dragocjeni stari križ. Zbog velike pobožnosti prema Raspetome u 17. se stoljeću osniva Bratovština Čudotvornog raspela (Muke i smrti Isusa Krista) te ona Gospe Žalosne, a koje su članovi bili brojni stanovnici našega grada.

CRVCIS
ARBOR

PREDGOVOR

Ljudski život na zemlji ispunjen je različitim sastavnicama. Ako je čovjek dovoljno iskren prema sebi i drugima, zasigurno će u vlastitom životu moći prepoznati toliko razloga za radost i sreću, za koju je, uostalom, i stvoren. Takvih je razloga vjerojatno prepun svačiji život. Bog dolazi u naše živote, želi se objaviti u njima upravo u vidu poziva na vječnu sreću i radost.

No ljudska egzistencija na ovoj zemlji nije i ne može biti savršena. Ne samo da je obilježena grešnošću, već je obilježena i nesavršenošću, ili bolje rečeno nedovršenošću. Ta je egzistencija na putu ispunjenja, dovršenja i usavršavanja. Iz cijeloga tog sklopa ljudske obilježenosti proizlaze i različite boli ovoga života. Križ i patnja zato su njegovi neizostavni elementi. Čini se da pred pitanjem križa i patnje čovjek nema previše izbora. Može ih nijekati, može pred njima bježati, može se skrivati ili pak pokušavati neprestano zavaravati sebe i druge. No, ništa od toga neće mu previše pomoći u suočavanju s ovim stvarnostima niti će riješiti izazove koje one stavljaju pred njega.

Kršćanska vjera nudi mu drugačiji put. Nije to put ni mazohizma ni neprirodnog veličanja patnje; nije to ni put omalovažavanja križa niti umanjivanja oštrine njegove boli. To je put nasljedovanja Isusa Krista koji u poslušnosti Ocu prihvaća križ kao sredstvo spasenja ljudskog roda, kako bi čovjeku tako omogućio

konačni ulazak u vječnu sreću po tajni uskrsne pobjede. Zbog svega rečenog, u kršćanskom je životu iznimno važno razmatranje tajne Isusova križnog puta, te u njezinu svjetlu i vlastitih životnih križeva i patnji.

Ovdje predloženi tekstovi križnoga puta, koje je napisao rektor naše katedrale mons. Matija, nude obilje poticaja upravo za takvo poniranje u tajnu križa, ali i uskrsnuća. Ovaj *riječki Križni put* autentičan je upravo po svojoj izvornosti nastanka u ozračju naše katedrale sv. Vida, podno drva čudotvornog raspela, u njoj od davnina čašćenog. Ovaj je križni put zato poziv svakom dobronamjernom kršćaninu da se na koji trenutak zaustavi pred tajnom Isusova križa, ali i osobne patnje, kao i patnje bližnjih i drugih ljudi i da je sagleda u drugačijem svjetlu, u svjetlu Isusa raspetog i uskrslog. Vjernik se tako može duhovno priključiti procesiji tolikih štovatelja čudotvornoga raspela u riječkoj katedrali, koje im je tijekom stoljeća predstavljalo putokaz i nudilo utjehu na putovima života. Neka svima koji uzmu u ruke ovaj križni put i koji s vjerom budu razmatrali njegove postaje on bude na duhovnu izgradnju i sazrijevanje u ljudskosti i vjeri, te neka im donese utjehu osobito u trenucima patnje, kako bi u sebi uvijek mogli prepoznati i zadržati uskrsnu radost života kroz koju prosijava sreća vječnosti.

Izv. prof. dr. sc. Nikola Vranješ

KRIŽNI PUT

UVODNA MOLITVA

Gospodine Isuse Kriste, Bože i Spasitelju naš,
u milosnom vremenu korizme želimo posvjedočiti svoju vjeru u spasenjsku vrijednost Tvoga križa. Ti si, Bože, pod križem svoje nesebične ljubavi prema nama i ovom nesavršenom svijetu trpio i padao da bi nas spasio i darovao nam vječni život. I naš je narod pod svjetlom Tvoga križa trpio, padao i ponovno se dizao s čvrstom nadom i dubokom vjerom da nije sam ni ostavljen, nego da je u Tvoje dlanove trajno urezan (usp. Iz 49, 16) za vječnost.

Gospodine, pogledaj milostivo s križa svu našu djecu i mlade koji su u traganju za smislom i vrijednostima života, sve naše djevojke i mladiće koji su nesigurni u izboru i prihvaćanju životnoga poziva, sve naše obitelji na kojima se prelamaju propusti i grijesi društva i svijeta, i čitav naš narod. Očisti naša srca kako bismo Ti uvijek ostali vjerni poput Tvoje ljubljene majke Marije i tako zaslužili vječnu radost u zajedništvu Tvojih svetih.

Amen.

I. POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

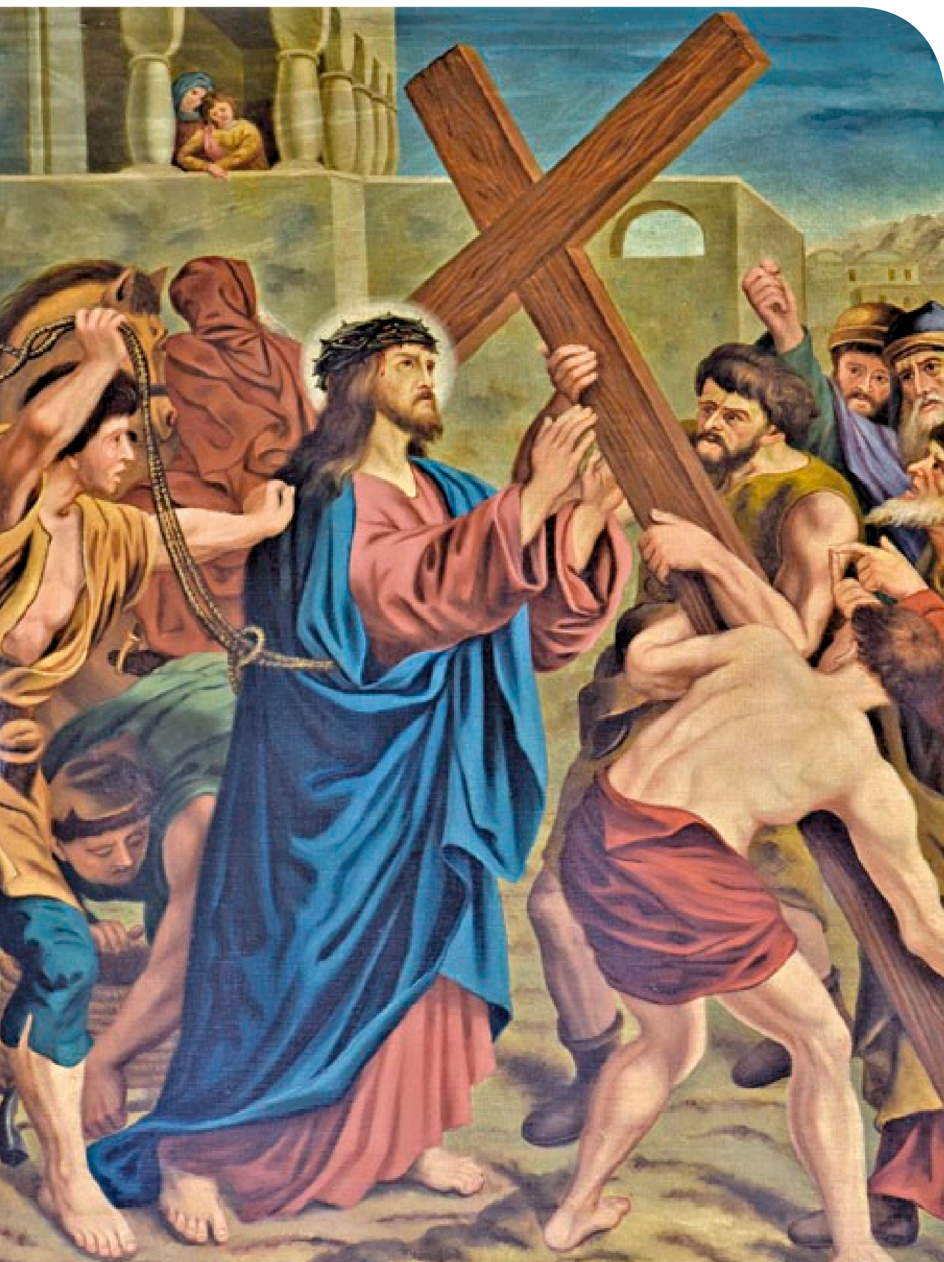
Isus je "prošao zemljom čineći dobro", svjedoči ev. Luka u Djelima apostolskim (Dj 10, 38). Ipak, unatoč tomu, njegova je dobrota ovomu svijetu postala opasnost.

I danas je "dobro" na kušnji – dok djeca vape za istinskim roditeljskim domom, svijet uporno nudi iskrivljene modele braka i roditeljstva; dok u mladima bukti želja za zajedništvom, svijet na pijedestal postavlja kult individualizma; dok nam se bračne i obiteljske zajednice pretvaraju u interesne skupine, svijet divinizira izvanbračni stil života; dok nam Bog uporno šalje svece, svijet nameće isprazne idole.

Pomolimo se.

Gospodine Isuse, Ti si ovim svijetom prošao čineći samo dobro. Probudi nas iz duhovnog sna da u svojem životu uvijek znamo prepoznati dobro od zla i činiti ono što je Tvoja volja, kako bismo zadobili vječnu radost u zajedništvu Tvojih svetih.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

II. POSTAJA

Isus prima na se križ

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isusova vjernost Ocu nije ostala samo na riječima. On na se preuzima odgovornost i prihvaća križ. Na takvu su ozbiljnost vjere pozvani svi koji su prihvatili određeni životni poziv – zaručnici na vjernost i čistoću, supružnici na svetost i neraskidivost sakramenta ženidbe, kler i redovništvo na svetost sakramenta sv. reda i redovničkih zavjeta.

Vjerom baštinimo vječnost. Jesmo li za nju uvijek spremni preuzeti na se križ odgovornosti?

Pomolimo se.

Gospodine Isuse, Ti si rekao "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" (Mt 16, 24). Pomozi nam da se nikada ne odreknemo onih obećanja koja smo dali pred Tobom u svetim sakramentima te da, u zajedništvu s Tobom i Tvojom svetom Crkvom, uvijek budemo primjer generacijama koje slijede.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

III. POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

“Ta Bogu ništa nije nemoguće!” (Lk 1, 37), zanosno je svjedočio anđeo Gabrijel Mariji. No, Isus, unatoč Božjoj svemoći, pada pod težinom križa.

I naši su međuljudski odnosi, napose u prihvaćanju određenoga životnog poziva, često samo na početku popraćeni zanosnim obećanjima i velikim odlukama.

Isus i pod križem svjedoči da Bogu ništa nije nemoguće, pa ni to da podloži svoga Sina pod težak križ ljudskoga života kako bi posvjedočio svoju blizinu i onda kada se duboko osjećamo ostavljenima i satrvenima.

Pomolimo se.

Gospodine, mnoga naša djeca i mladi trpe pod težinom zahtjeva i očekivanja odraslih. Naše obitelji grcaju pod težinom problema nerazumijevanja i oskudice. Mnogi su brakovi već na izdisaju i jedino olakšanje vide u razvodu. I Tvoja se Crkva često osjeća nemoćno i slabo. Osnaži nas, Isuse, i ojačaj zajedništvo naših obitelji, Crkve i naroda.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

IV. POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isusov izmučeni pogled nakon prvog pada usmjeren je prema Majci. Ima li snažnije okrepe u boli od majčine blizine? Ima li većeg dostojanstva od dostojanstva majčinstva darovanog u obitelji? No, koliko je ono danas stavljeno u pitanje, to znaju mnogobrojne naše obitelji, koje više nisu uzor društvu nego predmet njegova ismijavanja ili žaljenja; to znaju mnogobrojne mlade žene koje sa strahom prihvaćaju novi život; toga su sve više svjesni i naši mladi koji na majčinstvo gledaju kao na tradiciju koja je na izdisaju.

Pomolimo se.

Žalosna Majko Marijo, utješi i ohrabri sve žene kojima je Gospodin udijelio dar rađanja novoga života da u tebi vide snagu i ljepotu dostojanstva žene i majke. Pomozi svim našim obiteljima da postanu rasadišta života i ljubavi po uzoru na tvoju Svetu Obitelj.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

V. POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Čovjek pomaže Bogu. Bog i čovjek zajedno trpe i koračaju pod križem. I pod tom se težinom križa stvara zajedništvo koje nije temeljeno na interesu nego na ljubavi i predanju za drugoga.

Nismo stvoreni da budemo izolirani jedni od drugih. Potrebni smo jedni drugima. Više nego ikada potrebni smo tuđe pažnje, dobrote i ljubavi. Potrebni smo istinskih svjedoka i uzora vjere, moralnih autoriteta kakav je bio sv. Ivan Pavao II. No, Bog nam ih uvijek šalje onoliko koliko ih izmolimo u svojim obiteljima.

Pomolimo se.

Gospodine, nauči nas istinskoj solidarnosti prema svima koji su potrebitiji od nas. Oslobodi nas grijeha sebičnosti kako bismo uvijek bili jasan znak kršćanskog zajedništva vjere koje se gradi ustrajnom molitvom, žrtvom i zauzetim djelima ljubavi.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

VI. POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isusovo je lice, unatoč iznakaženosti, zasjalo božanskim sjajem na Veronikinu rupcu. To je djelo Božje ljubavi na Veronikino suosjećanje s Gospodinom koji pati.

Prepoznajemo li i mi danas na licima svojim bližnjih njihovu patnju i bol ili iščitavamo samo ono što želimo iščitati? Jesmo li sposobni prihvatiti drugu osobu onakvom kakva ona jest ili se najprije trebaju ispuniti sva naša očekivanja po kojima ćemo je prihvatiti kao dobrog muža, izvrsnu ženu, marljivog učenika, vrijednog studenta, savjesnog radnika, svetog svećenika? Gospodinovo lice sjaji u licu njegove Crkve. Naše su obitelji platna na kojima Isus u svetima sakramentima utiskuje svoj lik.

Pomolimo se.

Gospodine Isuse, oslobodi nas svake površnosti u našim međuljudskim odnosima i u odnosu prema Tebi. Daj nam strpljivosti i blagosti da u svakomu znamo prepoznati Tvoje lice, koje nas traži i ljubi.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

VII. POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isus ponovno pada, ali ne gubi nadu da će izvršiti Očev plan spasenja. Kolika snaga vjere – pronaći smisla za nastavak puta!

Da su brojni naši mladi imali tu snagu vjere koja daje nadu da i nakon drugog pada ima smisla podići se i hrabro ići dalje, ne bi podlegli pod težinom grijeha ulice, droge, kriminala, nasilja. Da su brojne obitelji imale tu snagu vjere koja daje nadu da i nakon bračnih kalvarija ima smisla ostati zajedno, mnoga naša djeca ne bi imala više različitih roditeljskih ili udomiteljskih adresa. Da je u našim kršćanskim zajednicama više živog iskustva vjere, naša bi Crkva rasla u novim duhovnim zvanjima.

Pomolimo se.

Gospodine, pomozi našim mladima i svim našim obiteljima da ne posustanu u vrijednostima koje im Ti daješ po svetim sakramentima. Daj da budu radosni graditelji novoga društva i vrednota koje će krasiti našu Crkvu i domovinu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

VIII. POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isus ne traži da ga se oplakuje niti da ga se sažalijeva, već suosjećajnost žena usmjerava prema onomu što je bitno za spasenje – pokajanje i obraćenje.

Kao Kristovi učenici nismo pozvani sažalijevati sebe i druge, nego hrabriti i jačati se u vjeri. Mnogi bi naši osobni i društveni problemi bili manji kada bismo se manje sažalijevali, kada bismo se uspjeli odmaknuti od vlastite usredotočenosti na sebe i sve događaje u životu promatrali Božjim očima.

No umjesto da se čeličimo u jakosti duha, mi tražimo sve moguće načine kako ovim svijetom proći kao nejačad.

Pomolimo se.

Gospodine, obnovi našu vjeru i pročisti našu savjest kako bismo i mi „sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog" (2Kor 1, 4).

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

IX. POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Iznemogao pod težinom križa, Isus ponovno pada. Bol je još jača jer je snage sve manje. Ostaju samo vjera i nada.

Pozvani smo svoju nadu položiti najprije u Boga, odnosno u nadvremensko, a potom u vlastite sposobnosti i znanja. No Bog od nas traži suradnju, a surađivati s Bogom znači dopustiti Bogu da u našoj obitelji, svećeničkom pozivu, na radnom mjestu, u studiju i školi te svim našim obvezama i odnosima bude i djeluje kao živi Bog, a ne kao neko religiozno obilježje.

Isus nam se neprekidno daruje i zove nas, a mi se ponašamo kao oni koji su izgubili svaku nadu.

Pomolimo se.

Gospodine, učvrsti zajedništvo naroda svoje Crkve i njegovih pastira kako bi uvijek bili jedno u Kristu, našem Velikom Svećeniku, i podari mu milost da ti uvijek vjerno služe u službi i staležu na koji si ga pozvao.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

X. POSTAJA

Isusa svlače

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Nije bilo dovoljno tjelesno maltretiranje, nego su s Isusa svukli haljine i nastavili ga izrugivati. Isusovo je golo tijelo bilo izloženo javnosti. Sve je naizgled bilo vidljivo, osim činjenice da ispred njih stoji Bog. Kakva zaslijepljenost!

Svijet i danas, pod izlikom novih tehnologija i civilizacijskog napretka, želi svući ruho privatnosti s bračnog i obiteljskog života, života u zajednici te razgolititi čovjekovu privatnost na interesna događanja koja će biti dostupna svima. Zato nam više nije bitna kvaliteta života nego njegova sadržajna zanimljivost za druge. Zato smo više okupirani drugima, a manje sobom.

Pomolimo se.

Isuse, koji si bio lišen i svojih haljina na Golgoti, daj našim obiteljima milost da zadrže ono dostojanstvo zajedništva koje si im Ti dao po sv. sakramentu ženidbe i tako budu primjer mladima u njihovu moralnom i emocionalnom sazrijevanju za bračni i obiteljski život.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

XI. POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isusova muka dolazi do svoga vrhunca. Na Isusovu tijelu ostaju trajno zapečaćene rane križa. Križ je neodvojiv od Isusa, kao i od svakoga tko se priznaje Isusovim.

Otajstvo svetih sakramenata otajstvo je križa koji treba prihvatiti; krizmanici primaju milost da mogu nositi križ zdravoga i zreloga odrastanja u svijetu različitih ponuda, supružnici da mogu nadvladati sve kušnje i ostati jedno u Kristu, svećenici da bi Krista svijetu naviještali i svojim životom svjedočili.

Pomolimo se.

Gospodine, udijeli potrebne milosti svim pripravnicima za svete sakramente kako bi što bolje rasli u crkvenosti i zdravoj pobožnosti u zajedništvu s Tvojom svetom Crkvom.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

INRI.

XII. POSTAJA

Isus umire na križu

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

“Ako pšenično zrno umre, ... donosi obilat rod.” Isus je umro da bismo mi bili spašeni. Njegova je smrt donijela obilat rod.

Bl. Alojzije Stepinac i brojni drugi blaženici i sveci svjedoče svojim primjerom kako je umiranje za vjeru zapravo rađanje za vječnost čija duhovna dobra ne uživa samo blaženik nego i čitava zajednica.

Svaki bi kršćanin trebao imati svoje duhovne uzore kojima se utječe. Oni su naše duhovne svjetiljke koje svijetle kada su u našim srcima i u srcima naših bližnjih prigušena osobna svjetla vjere.

Pomolimo se.

Isuse, koji si za nas umro na križu, pomozi nam da i pod težinom svakodnevnih križeva, boli i rastanaka s našim voljenima i bližnjima uvijek na stvarnost gledamo očima vjere, s čvrstom nadom da nitko nije ostavljen niti zaboravljen od Tebe.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

XIII. POSTAJA

Isusa skidaju s križa

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

Isusovo je mrtvo tijelo u rukama njegove svete Majke. Ima li veće boli od ove: vidjeti svoje mrtvo dijete i primiti ga u naručje?

Marija je i naša duhovna Majka: Majka naših obitelji, Majka sve nerođene i ostavljene djece, Majka svih napuštenih i ostavljenih u domovima, sirotištima, ubožnicama, kao i svih onih koji svoj život smatraju nepodnošljivim opterećenjem. U Marijinu srca ima mjesta za svakoga jer je ona Majka.

Pomolimo se.

Marijo, Majko naša, ispuni naša srca ljubavlju prema slabima i nemoćnima i daj nam snage da se nosimo s težinom života onako kako si se ti nosila kada si primila mrtvo tijelo svoga Sina.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

XIV. POSTAJA

Isusa polažu u grob

Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.

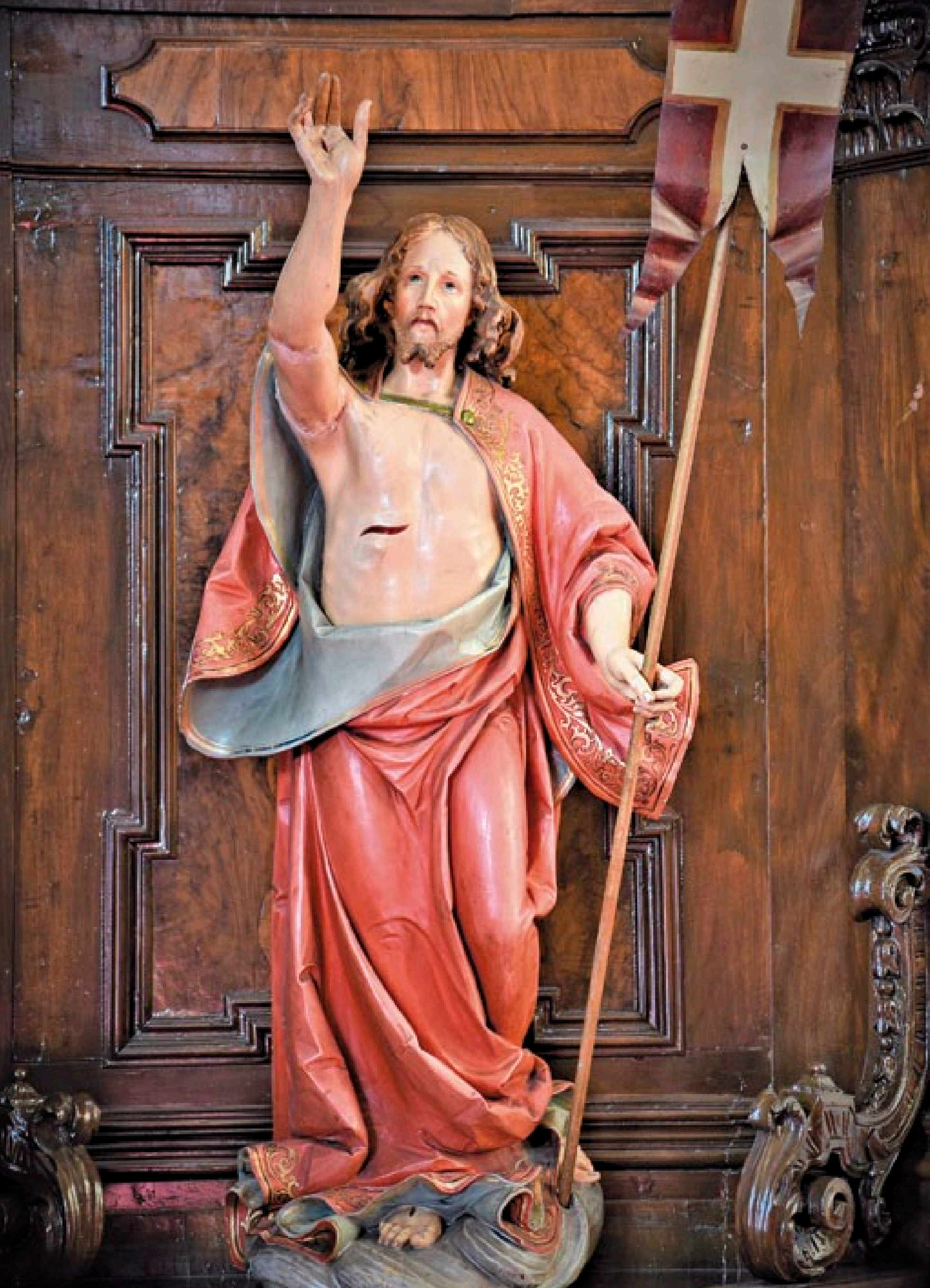
Isus je završio svoje zemaljske poslanje da bi nastavio božansko u zajedništvu sa svojim Ocem i u Duhu sa svima svetima.

I na nama je dovršiti svoju zemaljsku misiju tako da zadobijemo milost spasenja. Naše se poslanje sastoji u činjenju malih, svakodnevnih dužnosti i službi koje trebamo vršiti čistim srcem dajući sebe bez zadrške. U tomu se očituje svetost na koju smo pozvani. Kada bismo savršeno izvršavali sve svoje obveze u duhu Kristova evanđelja, naš bi život zadobio novu dimenziju – onu koju su već ovdje na zemlji okusili mnogi sveci, a koja nam je pripravljena u slavi uskrsnuća.

Pomolimo se.

Uskrsli Isuse, vodi i nas prema slavi uskrsnuća, učvrsti nas u zajedništvu vjere da kroz kušnje ovoga života sretno stignemo u Tvoju vječnu slavu.

Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!

ZAVRŠNA MOLITVA

Hvala Ti, Gospodine, za ovaj križni put. Hvala Ti za sve Tvoje boli koje si podnio za nas i za spoznaje koje si nam dao o nama samima i o našim obiteljima.

Na kraju ovoga križnog puta molimo Te za Tvoj blagoslov kako bi sve naše obitelji zasjale novim životom, naši svećenici nastavili istinski služiti, a naš narod, po duhovnoj obnovi svih obitelji, doživio svoj Uskrs. Hvaljen budi Isus Krist – i njegova, pod križem žalosna, majka Marija!

Mons. mr. sc. Matija Matičić, biskupski vikar za pastoral i rektor katedrale
POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA
UZ POSTAJE U KATEDRALI SV. VIDA U RIJECI

Glas Koncila, Zagreb, 2019.

Nakladnik: Glas Koncila, Kaptol 8, Zagreb
Tel.: 01/4874 315; faks: 01/4874 319
E-pošta: prodaja@glas-koncila.hr
www.glas-koncila.hr

Za nakladnika: Mons. Ivan Miklenić

Biblioteka: Via crucis. Knjiga 22

Lektorica: Doc. dr. Mihaela Matešić

Slike uredio: Izv. prof. dr. Damir Tulić

U knjižici su korištene fotografije umjetnina iz katedrale svetoga Vida u Rijeci:

Na naslovnici – Veronikin rubac, detalj skulpture anđela na glavnom oltaru, 1717.

Na unutrašnjim koricama – Anđeo s Veronikinim rupcem
na glavnom oltaru, 1717.

Čudotvorno raspelo na glavnom oltaru, oko 1300.

Predgovor – Leopold Vogtner: Relikvijar drva Svetoga Križa,
riznica, oko 1717.; Relikvijar s ampulom krvi koja je potekla iz
Čudotvornoga raspela iz crkve svetoga Vida, 18. stoljeće

Kod uvodne molitve – Augusto Benvenuti: Gospa Žalosna
na istoimenom oltaru, Venecija, 1881.

Ilustracije križnoga puta – Ludwig iz Senja, postaje križnoga puta, oko 1900.

Ferdinand Stulflesser – Uskrsli Krist, kraj 19. stoljeća.

Fotografija katedrale sv. Vida: Shutterstock.com

Grafičko oblikovanje: Tomislav Kučko

Tisak: Tiskara Zelina d.d.

Tiskano u veljači 2019.

ISBN 978-953-241-585-8

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001019819.

Mons. mr. sc. Matija Matičić

rodio se 1981. u Ogulinu. Filozofiju i teologiju studirao je i diplomirao 2004. u Rijeci, za svećenika Riječke nadbiskupije zaređen je 2005. Godinu dana obavljao je službu župnog vikara u župi sv. Mateja na Viškovu, zatim je deset godina bio župnik u župi sv. Nikole biskupa na Krnjevu u Rijeci. Deset godina bio je voditelj Ureda za mlade Riječke nadbiskupije. Od 2011. biskupski je vikar za pastoral, a nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić uveo ga je uz to 15. rujna 2015. u službu rektora riječke katedrale sv. Vida te 14. lipnja 2016. u službu monsinjora i začasnoga kanonika stolnoga riječkoga kaptola. Na sv. Benedikta, 11. srpnja 2016. postao je oblat benediktinskoga olivetanskog samostana u Lendinari u Italiji. U rujnu 2017. imenovan je povjerenikom za ekumenizam i dijalog Riječke nadbiskupije, a u travnju 2018. imenovan je članom Vijeća HBK-a za ekumenizam i dijalog. Uz svećeničke službe u svojoj nadbiskupiji vanjski je suradnik veleposlanstva Republike Hrvatske u Izraelu za međureligijski dijalog i pitanja holokausta.

U lipnju 2018. objavio je trilogiju nedjeljnih biblijskih poruka za liturgijske godine ABC pod nazivom »Dok nam je putem otkrivao Pisma« u izdanju Glasa Koncila.

ISBN 978-953-241-585-8

www.glas-koncila.hr **40 kuna**